

KARAMPANA

KOTOR, 3 veljače-februara (21 januara) 1940

Cijena 2 (žuta) dinara

Godina mira

Rukopise davamo za polemiku p l t u r a ...

Uredništvo: linija Mažino; Administracija: linija Sigfrid

Kotorske trapulade

ili štivo u slova

Opet nas je stisla pusta fijaka kao ona lanjske godine, dodijalo nam je čakulati i sjediti doma na kalijerge a i pusti batoč nije nam dao mira — kolap ga ufatlo — on nam je činio da smo morale i preko te puste fijake da prodiramo kroz ove kotorske kontrade. Diravanje je počelo sa vrata od Šuranja. Nijesmo alavija ni počeli diravat, kad tamo, jado moj, kod one kazerme čujemo veliku viku i graju i videli smo de se biju dvije lavandere radi svojih starih ljubavnih avantura, od velikog drmavanja onoj dugačkog jezika popucali su joj laštiki od bječava, tu je bilo svega i svašta pa smo morale bježat ča, dao nas natanćao da se okrenemo i vedele smo kako je nekakva baba bila kapaca na nas bacit jedan probužani bokarić i kajin šporka sapunade.

Diravajući svrnuli smo u butigu od muljanina da popijemo po jednu ščetu, unutra smo našle garofulića i verđinelu sa kitarom de pjevaju neké arije od amora, tako da je garofulić zaspao na kalijergu. Popile smo još po jednu ščetu i pošle ča. Na šporku užancu podigle smo glave i videle gore u Kaštio staru „33“ de čisti zardale udice i broji starę austrinske bule. Stigle smo na pjacu od broja dvjesto, tu su kotorska mularija igrala na fuzbal i slomili laštru na butigu od štramaca. Na kantun od volta su čakulali Kanja „krivoga frontina i fotograf na na puliješki. Krenule smo put pjace od cirkula i intrale smo na Erminija kako šljata u izmufane crevlje 2—3 numera large sa kratkim frakom i sa klobukom punim paučine. Kako su bili jaki refuli od vjetra, jedna refulada ga je bacila između lata od petrolja a klobuk mu je pao u jednu fošu. E, arivale smo ti pred palac od lumbrela pa smo tu srele Đorđa sa albumom od bula ispod ruke, de se kara sa afitualima da mu plate afit, a znate što mu je naredeno: da ne fuma ujutro nego samo popodne i da se nefata sa ženskama jer da će mu afiti poč inpiko. Pasale smo pored zadruge i čule kako se Ivo i Payo karaju oko karata, a Kiko im se smije, idemo u kontradu od fabrike od šterika u ulicu od Puhalovića, tu smo aloćale Karuza kako u škrinju od parkošeniaka tura sa štapom tri balote od voska — na mjesto biljarde — ovoga puta mu je zalampalo. jer u Kotor nema niđe petrolja za kupiti. Taman smo došle do Tivara, kad smo čule kotorskog Kijepuru kako je intonao jednu ariju, odmah smo opazile da mu je malo pomogo meštar iz Beograda, samo da nam je znati kada će napraviti jedan solo koncerat uz pratnju

(Prenos na 8 stranu)

4.

Pjesma iz Splita

Bokeljima u Splitu

Zdravo da ste sinci moji mili
Koji ste me davno ostavili...
Negda ste se do mene igrali,
I iz batoča vodu mi čučali...
Vi odoste daleko od mene,
Stog mi srce sved za vama venel

Gdje si Duka, zlato nekovano,
Moj mezimče, moja zlatna grano.
Gdje si Đidi sa svim mačićima,
Mangupima, zgodnim sinovima.
Gdje mi Nino, tamo iz Novoga,
Tanka struka, brka golemoga.

(sada ga brije op. slagara)

Gdje mi Terco, koji vodu traži,
Pa je pušta, da žedne utaži.
Gdje mi Bogdo, što na lov lovio,
I na puški vazda prvi bio.
Gdje Umbeito bez poносne brade,
Od kada se u bračane dade.
Gdje mi Gjurko, kolovođa laki,
Rado k'njemu Bokelj svrće svaki.
Gdje mi Gino što u „Glasu“ piše,
I za Bokom duša što mu diše.
Gdje mi Niko, koj' svuda se skita,
„Trebaj' robe“, on trgovce pita.
Gdje mi Jozo, peraški potomak,
Adjštiran uvijek kao momak.
Gdje mi Leso, pretur iz Škaljara,
Glasa fina, da mu nema para.
Gdje mi Čedo, što geometrira,
I po pjaci cure koketira.
Gdje mi Nino, koj' palače gradi,
Pa ih proda i para zaradi.
Gdje mi Špiro, brico moj garavi,
Što pupicam sve zna da popravi.
Gdje Rikardo, iz lijepa Prćanja,
Pretci mu plovili, dalje od Kitaja.
Gdje mi Dr Gjuro i brat mu Jovanče
Kambja valuta što imaju dućanče.

A i mnogi drugi, djeca moja mila,
U Splitu se b'jelom, tamo nastanila...
Rado vas se sjeća, skoro svakog dana,
Vaša dobra, mila, stara Karampana...
Pa pozdrave primite sa ovijeh strana,
Pozdrav'te mi jošte Buzolić Stjepana,
Spličanina moga Petrečić šjor Frana,
Kića Radimira i Zorka Baldana,
Iz Dobrote malog Pera kapetana...
Sjećajte se vazda, i pod stare dane,
Da ste pili vodu, stare Karampanep.

Dopisnik

ŠTO KO PJEVA

Prošlo je vreme borbe,
Hajd u kolo, braćo svi,
Sloga nas je sastavila
I u kolo dovela.

Komnen barjaktar

Misli, moje kud bludite!

Filo

Da sam znala ne bi se udala,
Da ja moram stati kraj duvara

Draško

Vinogradi, zbogom umiljati,
Zbogom berbo, neću te ja brati!

Zečanin

Ljubio sam garavu i plavu

Petrić Tripović

Nema ljepše ptice od službice

Niko Tripović

Čuvam koze, čuvam koze,
Pletem gete roze.

Nikolica

Tišina nijema vlada svud
U mome srcu stud

Sekula

Dok je nama, dok je nama
Djordjije junaka...

Zambela-senior

Loptice bacat je slatko
Al eto ne može svatko

Andjelko

Hajd na levo, brate Stevo,
Haj na desno sestro Jeio

Brguljić Milostislav

Kolariću, Paniću, pletemo se samiću
Sami sebe zapličemo, sami sebe
rasplićemo

Milić Radomir

Zračak viri kroz grančice

Subotin

Zastave se naše vijuju

Petko

Spremite se, spremte četnici
Silna će borba da bude.

Špadić

Jesam li ti Jelane, govorila divna

Jelo,

Da ne rasteš Jelane, pokraj puta
divna Jelo

Vučko

Viram, sviram, al ne sviram svima
Već onome, ko kuglice ima

Predragović

Lijevo, desno, nigdje moga stana
Politiko, ala si pijana

Kršančević

Pitalice

Tko najradije pjeva pjesmu:
„Djuveglije gdje ste daste, majku
Vam“ i t. d.?

Koji gradski pensioner, kad pro-
lazi ulicama, svira kao auto na
okuke?

Koliko kavalira, toliko kapelina.
Ali pogodite tko?

Zašto najprometniju ulicu gra-
da neki nazivaju židovskom ulicom?

Zašto kotorski trgovci gratis mu-
stre jedamput ne prodaju, već u-
vijek daruju?

Zašto ...

Zašto kotorski tenor neće da
priredi vokalni koncert?

Zašto kod nas bijele ruže ne
mogu da uspiju, i ako se nježno
njeguju?

Trpa kartu kad mu propuhuje
kroz kjučanicu?

Zašto Dušan ide brzo, kad mu
i nije ta velika preša?

Koja je razlika između magnet-
skih mina i nekih naših sinjorina?

Zašto su sudski Walter Klozet
uzurpirali građani?

— Dobro jutro Andje,

— Dobro jutro moja Mare! na-
zdravlje ti Nova godina. Hvala i
tebi moja Andje.

— Vidi, koliko je snjega palo a
kako i neće, kad naš Tomo, raki-
jom i beškotinima časti, nego ako
doznaju odma će mu duplo staviti
na porez, nego muči i ne govori
nikome.

Kotorski rekorder?

У Котору, по узору на Аме-
ричке рекордере и индиске фа-
кире, постоји човјек који гута
писма, и то моја властита, која
пише анонимно. Ради тога „Ка-
рампана“ му поручује, да у бу-
дуће пише таква писма на танкој
карти (може и клозет папир) јер
не их моћи лакше прогутат...

Сви ви који патите од реуме
једини Вам је начин да се изли-
јечите од исте — осим убода
пчелама — да болесно мјесто до-
бро масирате. Мене је тако Ста-
не масирала, и сад сам хвала
Богу добро

Томо

Traže se ...

Dva rebra izgubljena u restau-
raciji „Dojmi“.

Lujesan Matijatinescu.

Dvije „trice“ i dvije „dvice“
zbog akuže.

Branko i Niko.

Abonamenat „alla-macca“.

Vik-Amerikanac.

Jedan veliki izgubljeni stomak.

Leso.

Jedan izgubljeni automobilski
„šporet“.

Filipović.

Ajme me meni majko mila
Propala je ljubav moja
Na sve strane trčkanje
Soda ništa ne pomaže.

Uzalud sam lijepa mlada
Puna draži, seks epila
Rado sam se sama dala
Nit sam znala, kojeg dana

Aj me meni majko mila
Propala je nada moja
Sve lukavo smislila sam
Ali njega ja uloviti nisam mogla.

Prijatelja ja sam našla
Ne bili mi što pomogo
Al taj glugan sve pokvari
Sada vidjeh što uradih.

Posjetite nas nećete se pokajati

Veliki izbor svih slastičarskih proizvoda čokolade,
bonbona, svih vrsti pića, crna i bijela kafa

Cijene vrlo solidne

Roba prvoklasna

Prostorije velike i udobne

Slastičarnica „Zdravljak“ Kotor

Kotor

Oj mazalo жалосна ти мајка
Што дочека од оног јунака
Путе ти је свугдје затворио
Вели да ниси никад мајстор био

Škaljari

Dali znate da u Škaljare postoji
čak i Društvo udovica koje svoja
srca liječe sa čašom vinca.

Prčanj

Na Prčanju kraj onog ferala
Tamo ti je neka filijala
Ne fali mi ni mesa ni para

Promjenite kuću trešorele
Kod Buf da, suti kvell trebele
Ne trebati ti tamo kampanele

Stoliv

Po Stolivu sve se šušurira
Nikom spati ona ne da mira
Pod kampanjul uvijek lemuzina

Lemuzina kolor pepelina
U njoj mi se dobro štuketira
On dolazi da se praktizira

Danas jednu sutra drugu preko su-
tra treću
Ne mislimo da će onaj napraviti
štetu

Ali prakse tamo ne trebaju
U rupi je uvijek mjesto gruju

U Stolivu se pripalila kopa si-
jena došli su vatrolovci i medig s
autom sa svojom pompom ali je
nijesu uštuvali.

Ovu godinu će razarač iz Sto-
liva, koji stoji dreto ispod groblja
put mora, priznati sva djela svojoj
oklopnjači i reći da više neće lju-
biti krstaricu.

Lastva

PENZIONER

Da mi nije sinu motkom stuko
kosti ne bi se ja ni sada preselio
u novu kuću, Jadno ti je to sa
svoje starine seliti, ali sin, sin. Za
njega sve.

RAZOČARANOST

Gospodjica iz najzadnje, krčme
severnog dela Lastve, moli se da
u slučaju rata ne bude udaljena od
svog mesta, jer će joj srce puk-
nuti za morskim galebovima.

Odobrena je prva rata za iz-
gradnju informacion biro-a na sta-
ra vrata, a izgleda i čekaonica bu-
duć jc nestašica vode, pa da ne bi
prolaznicimorali dugo čekati.

Tivat

POJAVA LETEĆEG ČOVJEKA

Na jednom zboru u Tivtu po-
javio se „leteći čovjek“, koji je bez
propelera sa štapom u ruci (kao
sa metlom) naglo poletio nad gla-
vama prisutnih, stvorivši kod istih
zaprepašćenje — ali i ogorčenje
što je tako brzo iščeznuo. Ova po-
java „letećeg čovjeka“ izazvala je
pažnju u čitavom kraju.

OSUSTVO

Većina radnika, da bi što ugod-
nije proveli božićne blagdane, do-
bili su petnaestodnevno osustvo.
Prednost su imali ljudi sa više djece.

Rivijera

Od sopota do lipata

Oj ti jadona sokolova gredo
Pod tobom se crni vrag odlego
Dvije rodice mlade i gizdave
Jedna drugu g... darovale

Jado vita jade dočekala

Cijela Boka bruku ti je saznala
I ovog Vas puta baš pozdravlja
Od sveg srca tete karampana

Dubrovnik

Sta smo se ja i moja kontešina
svadjali radi rascvjetalog batoća.
Da mi izgledamo kao sedam glad-
nih godina
A vi kotorski galioti izgledate kao
crne vrane,

koje su već krepale
i za vazda zaboravne ostale
Da moja kontešina kupuje špara i
golubova,
ja sam vazda golubova i špara ijo,
— i špriceve pio —
a vi kotorski galioti ni večere ne-
ćete imati

i vazda čete gladovati
i za rugu u Kotoru ostati.

Split

KARAMPANI — KOTOR

Žalim da sam se zbunio ovoga
puta, jer nikad nijesam mogao pro-
misliti, da će me onako prevariti
Miko konte Dugaresa.

Pomiješao mi je kažu, kao pra-
vi makiništa.

Prijatelj mi je, pak ču da mu
oprostim, a vi, prijatelji, skužajte,
nije moja krivica. Sada je i ovako
karneval, pa može, da pasa lišo.

D j i n o

(Prenos sa 1 strane)

— si bemo! basa... Pusta užanca, kod pišarijole smo aločali jednu crnku de se ljubi sa jednim debelijem, ona je od velike preše zaboravila zapučit kotulu pa joj je pala i ostala u šotanu, ufatili su brivadu i pobjegli n jedan portun. U ulicu od Bižanta skupila se ganga, pošle smo da vižitamo i — što ćemo videt — na Bižanta se popela šinjorina Marica da ga očisti od prašine, počela ga je stezat oko pasa. Oštija, od velikog masiranja po panceti, lanik je polomila sve bankete u đardin pa se ove godine moraju napraviti nove od jakog gvožđa. Dodijalo nam se gledati to čišćenje Bižanta, pa smo se vratile nairag kod olorđija da slušamo onu škatulu što lažinja, ali u taj tren letrika se pokvarila pa nijesmo mogle doznati ništa. Pošto smo se umorile, kola fijaka smo pošle u đardin da ufatimo malo freške arije a i da vidimo koga ima tamo kako bi Vam mogle dogodine opet javiti što smo videle i čule od naših mladića i devojaka.

Pozdravljaju vas vaša „KARAMPANA“ i njezina čunta.

Jesi li opazila jade moja onu šinjoru što goren stoji, svako nekoliko dana diže koltrine iz prozora i opet ih stavlja, ja neznam kako joj se ne dodije.

Ne moj se čuditi, to su ti šenjali, doznala sam ti ja. Kad nema koltrina onda tije „porto franko“, a kad stavi koltrine, onda ti joj je jado doma.

Mного se govorilo i čakulalo da treba da se već jednom Sangiovani uredi kako bi furešti mogli penjati se po njemu. Ali osim ona dva električna balona koja su nedavno postavljena, nije se ništa drugo poduzelo.

Пошто је опћина веома забринута да јој клозет не би незадовољни грађани бацили у лагум, побринула се да један полицијот до у касно доба ноћи стражари у непосредној близини.

Na putu između Prčanja i Kotora izgubila se jedna mjenica datirana 6 XII 38 potpisa nečitljivog. Moli se poštenu nalaznik da je preda uredništvu ovog lista, gdje će biti obilno nagradjen.

Preporučujemo djevojkama da pisma svojih ljubavnika, ako žele da ne padnu u ruke roditelja, sakriju iza kvadra. Starcima pak koji su napravili testamenat da ga takodjer sakriju iza kvadra, jer je to zbilja najsigurnije mjesto.

Тражимо два келнера за наш локал. Првенство имају келнери са одличним свједоџбама и потребним квалификацијама, а осим тога да су у задње вријеме били запослени у хотелу „Еспланаде“ у Загребу или у хотелима „Москва“ и „Српски Краљ“ у Београду.

Сефер Браћа

Javljamo cij. gradjanstvu da ćemo počam od 1 februara obavljati zajednički sve poslove, te smo se u tu svrhu dali protokolirati.

Niño, pitur
Jovo, pitur
i preduzimač

Upravo je sada izišao iz štampe stručni priručnik za sadnju i uzgoj južnog voća a naročito naranača i limuna. Prvo izdanje

Ja — Ge, Kotor — Škaljari

Da sam ja na položaju nijedna gurla nebi točila. Nek se srame, spavaju na pare.

Ivica

Doznali smo da je uspio usavršiti svoju makinu za uvijanje zlatnog konca za kape nekim novim patentom, tako da sada više ne škrokaje i ne škripi.

Obukao bi se u mornaricu ali su mi tanke noge.

Подмири́те претплату

Kad se zaboravlja...

Prodji pokraj modne radnje
Kad šef izadje.
Tu ćeš naći kundurice mlade
Koje protresaju druge dame,
A za svoje greške ne mare.

Azbuka - Alfabet

Ćirilica bijaše baš unosno pismo,
Al' što mogu, ženo, kada jedno nismo.
S latinicom danas mogu postić više,
Zato brišem ono što nedavno biše.

Gavun

Naši mladići

Fini kotorski mladići
Sa kojima se Kotor diči
Hyataju svaku priliku
Da svakom kažu svoju mudru kritiku
Kritikuju sve od reda
I ako ih niko ne gleda.
Sve žene oni jure
Na svaku nalijeću kao da žmure
Od osamnaest do šezdeset oni

ne štede.
Pa se pitaju koliko li oni sami vrede?
Ali one da to urede
Kažu im da oni baš ništa ne vrede.

EVINA KČI

Od pravoslavne Nove godine ne izlazi vanka bez brata ili ombrele, kao tjelesne obrane.

Nedavno su ispraćena iz Prčanja dva ugledna Kučevića koji moreni teškom brigom za narod, za uvijek ostaviše svoje rodno mjesto. Koliko se žalostimo zbog njihovog nenadanog odlaska, toliko čestitamo Konavljima i Dugom Selu na ovoj odličnoj prinovi.

Pošto se selim iz Kotora, to dajem do znanja cij. gradjanstvu da moju radnju sa postrojenjima i cijelokupnim inventarom prodajem uz gotov novac.

Toni

Vlasnik i izdavač: „Bokeška štamparija“ - Kotor. — Odgovorni urednik Dušan J. Čelanović - Kotor.